

ARREST VAN HET GERECHT (Derde kamer)
12 december 1996

Zaak T-130/95

X
tegen
Commissie van de Europese Gemeenschappen

„Ambtenaren – Bevordering – Vergelijking van verdiensten –
Beoordelingsrapport – Tardieve opstelling – Beroep tot nietigverklaring en tot
schadevergoeding”

Volledige Franse tekst . . . . . II - 1609

Betreft: Beroep tot, enerzijds, nietigverklaring van het besluit van de
Commissie om verzoeker niet tot de rang A 4 te bevorderen, en
anderzijds, schadevergoeding.

Beslissing: Verwerping.

Resumé van het arrest

Verzoeker, ambtenaar in de rang A 5, weigert het ontwerp van beoordelingsrapport
over de periode van 1 juli 1991 tot en met 30 juni 1993 te ondertekenen, dat het

hoofd van zijn eenheid hem bij nota van 21 februari 1994 voorlegt. Op 6 mei 1994 ondertekent de belanghebbende een verklaring tot verlenging van zijn beoordelingsrapport over de periode 1989/1991. Op 20 juni 1994 stuurt het directoraat-generaal Personeelszaken en algemeen beheer (DG IX) die verklaring terug met de vermelding „niet conform (de taakomschrijving ontbreekt)”. Op 20 januari 1995 schrijft DG IX de verklaring tot verlenging in met de vermelding „conform”, daar zij dan vergezeld gaat van een bijlage met de beschrijving van de taken die de belanghebbende in de beoordelingsperiode 1991/1993 heeft verricht.

Conform het advies van de paritaire groep verwerpt het bevorderingscomité verzoekers beroep ad hoc tegen de lijst van voor bevordering tot de rang A 4 voorgedragen ambtenaren van DG V, waarop verzoekers naam niet voorkomt. Ook zijn latere klacht tegen de stilzwijgende weigering van de Commissie om hem tot de rang A 4 te bevorderen, welke weigering vervat ligt in het besluit van de Commissie houdende bevordering tot de rang A 4 van de volgens het bevorderingscomité meest verdienstelijke ambtenaren, wordt afgewezen.

De vordering tot nietigverklaring

Ontvankelijkheid

Het Gerecht verwerpt de exceptie van niet-ontvankelijkheid die de Commissie ontleent aan het feit dat de vordering tot nietigverklaring is gericht tegen de lijst van bevorderde ambtenaren, die slechts een bevestiging is van de weigering om verzoeker op de lijst van de meest verdienstelijke ambtenaren te plaatsen. De omstreden bevorderingsronde is immers een ingewikkelde administratieve verrichting bestaande uit achtereenvolgende handelingen die in zeer nauw verband staan met elkaar. Verzoekers vordering tot nietigverklaring van het besluit waarmee de omstreden bevorderingsverrichtingen worden afgesloten, in casu de lijst van bevorderde ambtenaren, is derhalve ontvankelijk (r.o. 28 en 29).

Referentie: Hof 11 augustus 1995, Commissie/Noonan, C-448/93 P, Jurispr. blz. I-2321, r.o. 17

Ten gronde

Het eerste onderdeel van het eerste middel: het ontbreken van het beoordelingsrapport over de periode 1991/1993 tijdens de omstreden bevorderingsronde

- De ontvankelijkheid van dit onderdeel van het middel

Volgens het Gerecht is verzoekers voor het eerst in replik geformuleerde stelling, dat zijn beoordelingsrapport over de periode 1991/1993 pas op 20 januari 1995 bij DG V is toegekomen, geen nieuw middel, zoals de Commissie stelt, maar een tot staving van het eerste onderdeel van het middel aangevoerd argument (r.o. 33).

- De gegrondheid van dit onderdeel van het middel

Het Gerecht herinnert eraan, dat het beoordelingsrapport een onmisbaar beoordelingselement vormt telkens wanneer het hiërarchiek gezag een besluit moet nemen dat de loopbaan van een ambtenaar raakt. Een bevorderingsprocedure is onregelmatig wanneer het tot aanstelling bevoegd gezag in strijd met artikel 45 van het Statuut de verdiensten van de voor bevordering in aanmerking komende kandidaten niet heeft kunnen vergelijken doordat de beoordelingsrapporten van een of meer van hen door toedoen van de administratie veel te laat waren opgesteld. De onregelmatigheid of de onvolledigheid van het persoonsdossier van een kandidaat vormt evenwel geen voldoende grond om de bevorderingsbesluiten nietig te verklaren, behalve indien is aangetoond, dat die omstandigheid een beslissende invloed heeft kunnen hebben op de bevorderingsprocedure. Het tot aanstelling bevoegd gezag kan met name andere adequate middelen zoeken om het ontbreken van een beoordelingsrapport te verhelpen. In bijzondere omstandigheden kan het ontbreken van een beoordelingsrapport worden gecompenseerd door andere gegevens omtrent de verdiensten van de ambtenaar (r.o. 45-48).

Referentie: Hof 12 oktober 1978, Ditterich/Commissie, 86/77, Jurispr. blz. 1855, r.o. 18 en 19; Hof 10 juni 1987, Vincent/Parlement, 7/86, Jurispr. blz. 2473; Hof 17 december 1992,

Moritz/Commissie, C-68/91 P, Jurispr. blz. I-6849, r.o. 18; Gerecht 3 maart 1993, Vela Palacios/ESC, T-25/92, Jurispr. blz. II-201, r.o. 45; Gerecht 13 juli 1995, Rasmussen/Commissie, T-557/93, JurAmbt. blz. II-603, r.o. 30 en 31

Aangezien het in februari 1994 aan verzoeker voorgelegde ontwerp van beoordelingsrapport over de periode 1991/1993 door een onbevoegde ambtenaar was opgesteld en de verklaring tot verlenging van het beoordelingsrapport over de periode 1989/1991 geen omschrijving van de door verzoeker in de beoordelingsperiode 1991/1993 verrichte taken bevatte, beschikte DG V voor de opstelling van de lijst van haar voor bevordering tot de rang A 4 voorgedragen ambtenaren niet over verzoekers laatste beoordelingsrapport (r.o. 50-52).

DG V heeft evenwel op goede gronden rekening kunnen houden met de niet-betwiste analytische beoordelingen uit verzoekers beoordelingsrapport over de periode 1989/1991, die geacht worden ongewijzigd te zijn overgenomen bij de verlenging van dit beoordelingsrapport. Zelfs indien DG V tijdig over deze verlenging had beschikt, had het verzoekers naam echter onmogelijk op de lijst van voorgedragen ambtenaren kunnen plaatsen, omdat de beoordelingen die deze in zijn beoordelingsrapport over de periode 1989/1991 had gekregen, te ver beneden die van de door DG V voorgedragen ambtenaren lagen. Bovendien hebben de taken die DG V verzoeker heeft opgedragen sedert diens indiensttreding bij dit directoraat-generaal, geen significante wijzigingen ondergaan. Ten slotte waren de meeste door DG V voor bevordering tot de rang A 4 voorgedragen ambtenaren weliswaar jonger dan verzoeker, toch is de beoordeling van de verdiensten van de ambtenaren het doorslaggevende criterium voor bevordering en kan het tot aanstelling bevoegd gezag de leeftijd van de kandidaten slechts subsidiair in aanmerking nemen (r.o. 53-59).

Referentie: Hof 17 januari 1989, Vainker/Parlement, Jurispr. blz. 23, r.o. 16 en 17

Ook al beschikten de bevoegde diensten van de Commissie tijdens de omstreden bevorderingsronde niet over verzoekers laatste beoordelingsrapport, deze omstandigheid kan dus geen beslissende invloed hebben gehad op de bevorderingsprocedure (r.o. 63).

Het tweede onderdeel van het eerste middel: de vergelijking van de verdiensten was onregelmatig doordat alleen ambtenaren van DG V zijn vergeleken

Het Gerecht herinnert eraan, dat een voorafgaand onderzoek van de kandidaturen van de voor bevordering in aanmerking komende ambtenaren binnen het directoraat-generaal van de Commissie waartoe dezen behoren, een welbegrepen vergelijking van de verdiensten van de kandidaten, als bedoeld in artikel 45 van het Statuut, niet in de weg kan staan, maar integendeel een toepassing van het beginsel van goed bestuur is (r.o. 67 en 68).

Referentie: Gerecht 30 november 1993, Tsirimokos/Parlement, T-76/92, Jurispr. blz. II-1281, r.o. 16; Rasmussen/Commissie, reeds aangehaald, r.o. 21

Het derde onderdeel van het eerste middel: onregelmatigheid van de methode voor toekenning van prioriteit

Aangezien verzoeker niet in aanmerking kon komen om door DG V voor bevordering tot de rang A 4 te worden voorgedragen, heeft hij geen enkel belang bij het aanvoeren van dit onderdeel van het middel, daar hij zelf verklaart, niet te betwisten dat de directeuren-generaal een rangorde kunnen vaststellen in de voordrachten voor bevordering binnen hun directoraat-generaal. Bovendien is de gelaakte beoordelingsmethode verenigbaar met artikel 45 van het Statuut (r.o. 72-74).

Referentie: Hof 1 juli 1976, De Wind/Commissie, 62/75, Jurispr. blz. 1167; Gerecht 10 juli 1992, Mergen/Commissie, T-53/91, Jurispr. blz. II-2041, r.o. 36; Rasmussen/Commissie, reeds aangehaald, r.o. 20

Het tweede middel: schending van artikel 26 van het Statuut

Aangezien verzoeker in de loop van de procedure de intrinsieke geldigheid van de over hem uitgebrachte analytische beoordelingen niet heeft betwist, is het onderhavige middel, dat de verlenging van zijn beoordelingsrapport over de periode 1989/1991 niet voor advies en controle is meegedeeld, niet ter zake dienend (r.o. 78).

De vordering tot schadevergoeding

Het Gerecht stelt vast, dat verzoeker niet heeft aangegeven – zoals artikel 44, sub c, van het Reglement voor de procesvoering vereist – op welke middelen hij zijn vordering doet steunen en, in het bijzonder, waardoor de schade is veroorzaakt, en evenmin, zij het bij benadering, de raming van zijn morele schade heeft gepreciseerd (r.o. 84 en 85).

Referentie: Hof 3 december 1992, TAO/AFI/Commissie, C-322/91, Jurispr. blz. I-6373, r.o. 13 en 14; Gerecht 15 februari 1995, Moat/Commissie, T-112//94, JurAmbt. blz. II-135, r.o. 38

Aangezien verzoeker bovendien niet op goede gronden kan volhouden dat zijn kansen op bevordering zijn geschaad, kan hij geen aanspraak maken op vergoeding van de morele schade die hij daardoor zou hebben geleden (r.o. 86).

Kosten

Het Gerecht verwijst de Commissie in alle kosten, omdat zij, door het ontwerp van verzoekers beoordelingsrapport door een onbevoegde ambtenaar te laten opstellen en de omstrede bevorderingsprocedure af te wikkelen zonder dat verzoekers volgens de regels opgestelde laatste beoordelingsrapport beschikbaar was, verzoeker ertoe kan hebben gebracht het onderhavige beroep in te stellen.

Referentie: Vincent/Parlement, reeds aangehaald, r.o. 28

Dictum:

Het beroep wordt verworpen.

De Commissie wordt verwezen in haar eigen kosten en in die van verzoeker.